

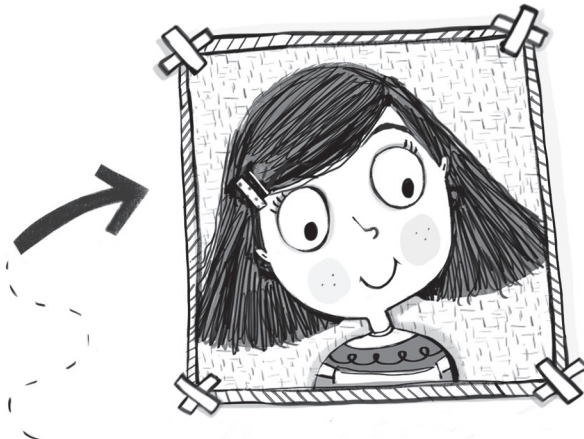

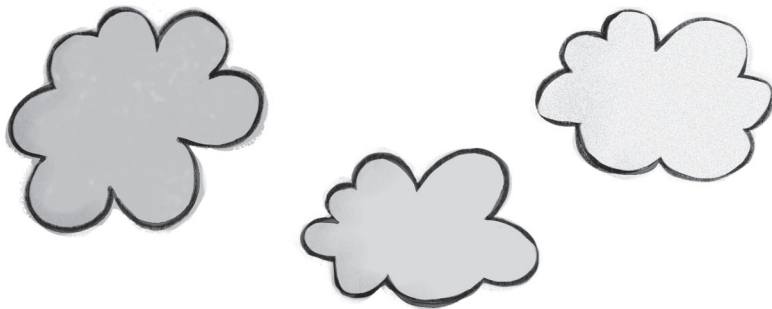
PRIVÉ TOPGEHEIM

EIGENDOM VAN ZOË ZWART

*Spitskantlaan 1,
Klein Spreukelstein,
Spreukelerwaard,
midden in Nergenshuizen
ver, ver weg van de gewone wereld...*

MAANDAG 13 SEPTEMBER

17:20 uur Thuis

Het is vandaag de eerste hele dag dat we in Klein Spreukelstein zijn. Om de verhuizing te 'vieren' gaf pap me dit dagboek. Nu weet ik heus wel wanneer ik word omgekocht. Hij mag dan 'feestvieren', maar ik heb het nooit zien zitten om hierheen te verhuizen. Het is behoorlijk teleurstellend om te merken hoe weinig mijn mening telt in dit gezin. Wie gaat er nu ergens wonen, alleen omdat ze er *van die gekke wolken* hebben? Nou, mijn vader dus.

Maar omkoping is omkoping en ik wil al een eigen dagboek sinds groep 3, toen Mila Appelkoek er eentje had die naar aardbeien rook. Deze ruikt naar niets anders dan nieuw papier, maar hij is er niet minder om. Ik ga alles opschrijven wat ik de komende tijd ga beleven. En ik zal geen dag overslaan.

17:43 uur

Behalve, dat ik waarschijnlijk NIETS ga beleven, omdat ik nu letterlijk midden in Nergenshuizen woon. Er is hier niet eens een BETROUWBAAR MOBIEL NETWERK. En ik heb geen vrienden. Volgens mij ga ik alle tijd hebben om mijn diepste gedachten vast te leggen.

Dingen die ik dit jaar wil BEREIKEN

nu ik geen vrienden heb

- Een wereldberoemde dagboekschrijfster worden (moet andere wereldberoemde dagboekschrijvers opzoeken zodat ik kan nadoen wat zij doen).
- Vloeiend Italiaans, Chinees en *misschien* Japans-teren spreken. (Te moeilijk!)
- De moeilijkste voetbalbewegingen kunnen uitvoeren, vooral de zehondendribbel en de Hocus Pocus.
- Leren pianospelen: (VEEL te moeilijk!)
- Pap zover zien te krijgen dat ik een puppy mag.

18:11 uur

IK HEB EEN VRIEND! Tenminste, dat hoop ik...

Hij heet Ashkan (maar hij zegt dat iedereen hem Ash noemt, behalve zijn moeder). Hij woont naast ons en, ondanks dat zijn moeder hem had meegesleept met de opdracht zich te gedragen, lijkt hij erg aardig. Het was zonnig, dus we dronken limonade in de tuin. Mevrouw Namdar wilde weten waarom we hierheen zijn verhuisd en pap legde uit dat hij een wetenschappelijk onderzoeker is die zich bezighoudt met weersverschijnselen. En dat hij een boek aan het schrijven is over het beroemde uitzinnige microklimaat van Klein Spreukelstein. Daarna begonnen ze over scholen (Ash zit ook in de brugklas) en hebben ze UREN over ons gepraat in plaats van *met* ons. Zijn moeder bleef maar doorgaan over dat De Academie van Klein Spreukelstein zo geweldig is, echt zoveel beter dan de andere school van het stadje bla-bla-bla.

Uiteindelijk moesten ze even op adem komen en vroeg Ash of ik morgen na school een rondleiding op De Academie wilde (ja!) en of ik van cupcakes hield (JA!).

Daarna liep hij naar hun huis en kwam terug met een bord vol kleine groene cakejes.

Die had hij samen met zijn moeder voor ons gebakken als welkom-op-de-Spitskantlaan-traktatie.

Toen barstte er verrassend genoeg een SNEEUWSTORM los en moesten we naar binnen rennen om te schuilen.

18:30 uur

De sneeuwstorm is gaan liggen, de zon knalt weer net als daarvoor uit de hemel en als avondeten hebben we cake.

Mjammie.

DINSDAG 14 SEPTEMBER

14:24 uur Thuis

Ik heb maar een paar dagen de **VRIJHEID** voordat ik terug moet naar Nederlands en geschiedenis en WISKUNDE, jûgh! Ik heb pas over een paar uur met Ash afgesproken, dus besluit ik Klein Spreukelstein te gaan ontdekken. Wat ik van het stadje heb gezien toen we er gisteren doorheen reden, lijkt in niets op waar we eerst woonden. Ik vroeg aan pap of ik in mijn eentje op onderzoek mocht gaan. Hij zei natuurlijk 'ja', want als ik zelf ooit wetenschappelijk onderzoeker zou worden, kon ik maar beter zo veel mogelijk onderzoek hebben gedaan. Ik was er zeker van dat ik dan eerst vooral beter moest worden in de exacte vakken, maar ik hield mijn mond. GEEN IDEE wat ik 'later ging worden', maar ONTDEKKEN is een van mijn lievelingsdingen.

15:44 uur Thea Tannermans Theesalon,
in de Hoofdstraat.

Positief bekeken zit ik dit te schrijven in een gezellige theesalon, naast een brandend haardvuur en met een opgerold zwart katje op mijn schoot. Negatief bekeken ga ik, tenzij deze storm snel gaat liggen, vreselijk te laat komen voor mijn afspraak met Ash.

Ik denk dat ik het een beetje zwak heb uitgedrukt toen ik zei dat Klein Spreukestein in niets lijkt op waar ik eerst woonde. Het is hier heel erg, EXTREEM, ONHERKENBAAR anders.

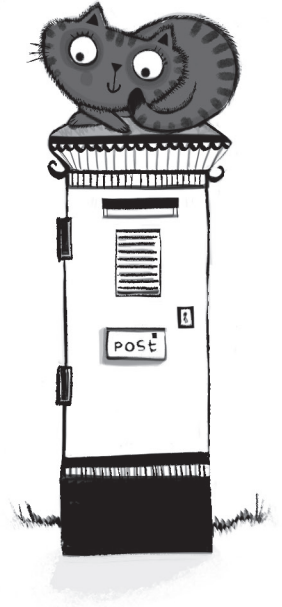
Om te beginnen is het **PIEPKLEIN!** Ons huis staat aan het ene einde van de Spitskantlaan. Daarachter loopt een pad het bos in (dat is de volgende plek die

ik ga ontdekken). Maar aan het andere eind, na een heleboel gewone kleine huizen net als dat van ons, komt de laan uit op een vreemd gevormd veld. Daarop staan overal verspreid bomen

en mooie struiken. Dat heet volgens het bordje het Gewone Stadsplantsoen.

Volgens mij is het helemaal niet gewoon, maar opvallend ONgewoon. Er zijn haast geen mensen te bekennen en maar een paar auto's (en die zijn om een of andere rare reden bijna allemaal oranje en bubbelvormig). Wel zijn er ontelbaar veel KATTEN. Ze zitten overal: om lantaarnpalen heen gekruld, suffend op brievenbussen en slapend op de trap van de bibliotheek.

Rondom het ongewone plantsoen staan oude huisjes en scheve winkeltjes. De winkels zijn NIET wat ik had gehoopt. De meeste zijn heel doorsnee, zelfs een beetje ouderwets, zoals de groenteboer die buiten kratten vol knollen en rode appels heeft neergezet. En de slager die enge vieze dooie dingen voor de winkelruit heeft opgehangen. Maar er zijn er

een paar die iets... merkwaardiger zijn, zoals **MENEER RIGGELS ROMMELMAGAZIJN**. In zijn stoffige etalage hangt een bordje waarop staat: *HAAL HIER UW VERSE KOEKOEKSPUUG!*

Ik ben niet naar binnen gegaan bij Bertjes

Antieke Boekenbeurs, want ik kreeg de kriebels van de oude man die me strak aanstaarde vanaf zijn wankel toren van boeken met leren omslagen vol spinrag. En natuurlijk ging ik ook niet naar het café (het heet **De Maan en de Bezemsteel** en het is zo overwoekerd met klimop dat het lijkt alsof het uit de grond groeit).

Op de Nieuwstraat na, die zo recht is als een liniaal en waarin voornamelijk moderne huizen staan, zijn alle straten die vanaf het ongewone plantsoen lopen kronkelig. Met nog meer scheve oude gebouwen erin.

De Academie staat aan het einde van de Nieuwstraat. Die bewaar ik voor later onderzoek, dus ben ik begonnen in de Hoofdstraat. **Sprekelerwaards Zinnige Super** verkoopt saaie dingen als brood en bonen in blik en vuilniszakken. Er is ook een apotheek met een bordje waarop staat: **Alleen Normale Recepten**, en een keurigheid gevuld met middeltjes tegen luizen. Maar mijn lievelingswinkel is **Aardbeien & Gele Vla**, omdat ze daar behalve kranten ook SNOEP verkopen. Er is een hele wand vol ouderwetse glazen potten met etiketten erop:

En misschien heb ik een dierenwinkel gevonden. Ik kon een paar uilen zien zitten op een tak die aan het plafond hing. Ook zag ik een handvol kikkers die op de verkoopbalie heen en weer sprongen. Maar net toen ik aan de deurkruk stond te rammelen om te kijken of de winkel open was, werd de lucht gitzwart. Daar rolde een serie donderklappen uit, zo hard dat een stel geschrokken katten uit hun bomen viel. Meteen HOOSDE het van de regen.

*Een soort mini-snoepslangen, maar dan KNETTEREND.

**Iets tussen marshmallows en spekkies in, maar dan veel LUCHTIGER.